

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011727
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011727.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.12.2021 č. k. 29PP/179/2021-36, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku žiadosť odsúdeného: N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, U. - R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.09.2017, sp. zn. OT/159/2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.01.2020, sp. zn. OT/159/2017, a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.03.2020, sp. zn. 1Tos/17/2020, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vyhovieť. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky, táto bola splnená 27.06.2021. V prípade prvej materiálnej podmienky, t.j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, okresný súd uviedol, že táto splnená nie je. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplynulo, že odsúdený opakovane neoprávnene prevzal stravu navyše, neoprávnene zasahoval do elektroinštalácie, tým spôsobom, že používal na izbe netypizovaný ponorný varič na vodu v rozpore s internými normami, nerešpektoval časový rozvrh dňa a nadväzoval kontakt s iným odsúdeným v rozpore so zákonom. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný bol 4-krát. Odsúdený neplní ciele stanovené programom zaobchádzania a resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. V prípade druhej materiálnej podmienky, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, okresný súd rovnako konštatoval, že ani táto nie je splnená. Nakoľko nebola splnená prvá materiálna podmienka t.j. preukázanie polepšenia sa, nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka t.j. očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 35 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Cibulku (č. I. 41 spisu).

V písomne podanej sťažnosti uviedol, že okresný súd pri svojom rozhodovaní precenil skutočnosť, že bol 4 krát disciplinárne potrestaný a podrobnejšie neskúmal otázku, o aké disciplinárne potrestania

išlo. Uvádza, že disciplinárne tresty mu boli ukladané za banality a nemali by byť dôvodom pre ktorý by mal súd jeho žiadosť zamietnuť. Odsúdený žiada prihliadnuť na skutočnosť, že začal ešte pred nástupom výkonu trestu protialkoholické liečenie, v ktorom v prípade podmieneného prepustenia mieni pokračovať. Záverom žiada sťažnostný súd o vyhoviecie jeho žiadosti o podmienené prepustenie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmienené prepustenie.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Nad rámec odôvodnenia k nesplneniu prvej materiálnej podmienky okresným súdom, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedmi počas výkonu celého trestu. Sťažnostný súd teda rovnako nevzhladol progres, polepšenie v správaní odsúdeného. Odsúdený bol 4-krát disciplinárne potrestaný, naposledy dňa 31.10.2021 uložením pokarhania za neplnenie zákonných povinností. Počas výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený, čo svedčí o tom, že sa postupne iba formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody, no nepreukázal takú mieru polepšenia, kedy by bolo možné konštatovať, že bude viesť na slobode riadny život v súlade s morálnymi a etickými pravidlami spoločnosti.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, nakoľko nebola splnená prvá materiálna podmienka t.j. preukázanie polepšenia sa, nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka t.j. očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti. Navyše sťažnostný súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený má v registri trestov 5 záznamov, prevažne za trestné činy proti majetku. Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Rovnako treba poukázať na resocializačnú prognózu, ktorá je nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti.

K sťažnostným námietkam krajský súd iba konštatuje, že súd nemá povinnosť skúmať, akého priestupku resp. akú zákonnú povinnosť vo výkone trestu odsúdený porušil. Smerodajný pre súd je záver, že jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko bol 4 krát disciplinárne potrestaný. To, že odsúdený považuje takéto potrestania ako „banality“ nemá pre súd žiadny relevantný podklad pre iné rozhodnutie v danej veci. Odsúdený navyše týmto spôsobom svoje konanie zľahčuje a neprijíma zodpovednosť za svoje konanie. Nerešpektovanie príkazov, zhoršené správanie a uloženie

disciplinárnych trestov, sú všetko okolnosti nasvedčujúce tomu, že odsúdený spĺňa výlučne iba formálnu podmienku na podmienené prepustenie.

Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.